

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 ust. 1 lit. b) (rozporządzenia nr 2201/2003) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy małżonkowie mają obywatelstwo zarówno państwa sądu, do którego sprawę wniesiono, jak i obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przeważa obywatelstwo państwa sądu, do którego sprawę wniesiono?
2. Jeżeli odpowiedź udzielona na pytanie pierwsze będzie negatywna, czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że wskazuje on, w przypadku gdy każde z małżonków ma podwójne obywatelstwo tych samych państw członkowskich, obywatelstwo bardziej dominujące z nich?
3. Jeżeli odpowiedź udzielona na pytanie drugie będzie negatywna, czy zatem przepis ten należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on małżonkom dodatkową możliwość, pozostawiając im wybór sądu, do którego sprawa ma być wniesiona, w jednym z dwóch państw, których oboje są obywatelami?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**(Sprawa C-181/08)**

(2008/C 158/21)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: V. Kreuschitz, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych niezbędnych do zasto-

sowania się do dyrektywy 2003/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 83/477/EWG w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy ⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 15 kwietnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 97, str. 48.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga**(Sprawa C-184/08)**

(2008/C 158/22)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Oliver i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując sankcji w zastosowaniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 18 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 18 rozporządzenia nr 648/2004 nie później niż dnia 8 października 2005 r. państwa członkowskie przyjmą odstraszające, skuteczne i proporcjonalne sankcje dla każdego przypadku naruszenia tego rozporządzenia i niezwłocznie poinformują o tym Komisję. W dniu wniesienia niniejszej skargi strona pozwana jeszcze nie przyjęła sankcji w zastosowaniu wskazanego przepisu, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 104, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-187/08)

(2008/C 158/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i M. J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 15 tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2002/91/WE upłynął w dniu 4 stycznia 2006 r. Tymczasem w dniu wniesienia niniejszej skargi pozwana wciąż nie ustanowiła przepisów niezbędnych dla dokonania transpozycji dyrektywy w odniesieniu do regionu Walonii, a w każdym razie nie powiadomiła o tych przepisach Komisji.

(¹) Dz.U. 2003, L 1, str. 65.